

то си единътъ на единый край на трапезицъ, а другий-тъ на другия, и чака да имъ дамъ по благоволение нѣшо отъ това което ямъ.

Единъ денъ облада мя сильно желаніе да слѣзъ на край-тъ на островътъ си, и да пригледамъ изново крайморіето. И тъй тръгнахъ облѣченъ съ облекло, кое то наистина въ нѣкой европейскій градъ бы накарало человѣцъ да ся смѣхъ съ мене прѣзъ главъ, или пакъ бы гы направило да бѣгатъ уплашены отъ мене.

Носяхъ единъ гуглъ безъ никакъвъ скрой, много высока, сбодена на-двѣ на-трѣ отъ козѣкъ кожъ, отзадъ на коѣкто бѣхъ принадилъ половинъ кожъ прѣчъ, за да ми брани на вратътъ отъ дъждъ-тъ и отъ сънцето.

Отгорѣ връзъ спижтытъ си гащи направени и тѣ отъ кожата на единъ дрѣтъ прѣчъ, носяхъ едно таквозъ като забунче нѣшо, сѫщо тѣй и то отъ козѣкъ кожъ тѣкмо до коленѣ. Вместо обуша направилъ бѣхъ, двѣ, незнамъ и азъ какво